

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 χιλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κανένας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Ν. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Ἐπισημὸς Δήμαρχος Ἀθηναίων. Τῆ βιογραφία του μεθαῖριο

ΤΣΙΓΓΡΟΣ

Ἄφου εἶνε χρυσογάδαρος, δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ σᾶς τὸν περὶ διαγράψω.

Ὁ βασιλεὺς θέλει αὐτὸν καὶ τὸν Μελλά, λοιπὸν βαρᾶτε τους, γιὰ νὰ τοὺς δείξουμε, ὅτι ἡμεῖς οἱ Γκαγκαρῆοι εἴμαστε ὄνομα καὶ πράγμα, καὶ τρώμε ζούματα καὶ κλοτσούμε.

Γιὰ τὸ Κουμουνδοῦρο.

Ἄρρώστησαν καὶ οἱ γιατροὶ μ' αὐτὸν τὸν Κουμουνδοῦρο, δὲν ξέρουν τί τοὺς γίνετε καὶ ὄλο πῆγαιν' ἔλα, κι' ἐκεῖ ποῦ τὸν πεθαίνουνε ἐκεῖ τὸν βλέπουν ντοῦρο, νὰ τρώγῃ γιὰ τὴν ὄρεξι χαβιάρη καὶ σαρδέλλα.

ὦ! σῆκω γέρο Πρόεδρε, τοὺς Δόκτορας νὰ πνίξης, καὶ πάλι χαμογέλασε νὰ σκαρπισθῆ ἡ λύπη, σῆκω νὰ μπῆς μέσ' στὴ βουλή, καὶ ἔτσι νὰ μᾶς δείξης πῶς ἦταν κι' ἡ ἀρρώστια σου πολιτικὸ τερτίπι.

Βαρδάτε

καὶ περᾶ τὸ κάρρο μὲ τοὺς βλογιασμένους.

- Γυναῖκα ἀπὸ δῶ.
- Ἄντρα ἀπὸ κεῖ.
- Μὴ θ' ἀγγίξῃ ἀπάνω μας.
- Βούλωσε τὴ μύτη σου.
- Κλείσ' τὰ μάτια σου.
- Σταμάτα, νὰ μὴ χτυπήσης στὸ ντουβᾶρι.
- Πρόσεχε νὰ μὴ σὲ πάρῃ ἡ ρόδα.
- Φευγεῖό.

Νὰ ὄλα αὐτὰ συνέβηκαν καὶ στὸ τερσέκι τῆς βουλῆς προχτὲς ποῦ περνοῦσε ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστήμιου κὺρ Κυριακὸς μὲ τὴ συζυγία του καὶ πῆγαν οἱ ἀνθρώποι νὰ γίνουν τοιχογραφία στὸ ντουβᾶρι ἀπὸ τὸ τρέξιμο.

Δὲν εἶνε δυνατὸν αὐτὸ τὸ κάρρο, αὐτὴ ἡ καρμανιόλα ποῦ μεταφέρνει τοὺς βλογιασμένους στὸ Γουδι, νὰ περᾶ ἀπὸ δρόμους ἔτσι κάπως παράμερους, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ πλατεῖα τοῦ Σύνταγμα, ὅπου περιδιαβάξει τόσος κόσμος καὶ τὸν βάζει σὲ μεγάλη σύγχυσι;

Μωρὲ θέλομε τὴ ζωὴ μας καὶ σᾶς ἔρχεστε σὰν τσελάτιδες νὰ μᾶς τὴ πάρετε μέσα στὴ μέση τοῦ δρόμου, μὲ τὴ βρωμοκαρρότσα ἐκεῖνη τῶν βλογιασμένων;

Οὐξὼ, γαιδουρογαῖδαροι τῶν γαδάρων, σκληρόκορμα τοῦ διαβόλου.

Καλὲ νοικοτσούρη,

ποῦν τὸ Μαριγῶ;

Ψαράκια τηγανίζει μεσ' τὸ μαγειργεῖο. Τὸ Μαριγῶ τοῦλάχιστο ἔκανε τὴ δουλειὰ του μέσα στὸ μαγειργεῖο, ἀλλὰ στὸ Πολυτεχνεῖο, ὄχι ψάρια, ἀλλ' οὔτε μαρίδες δὲν τηγανίζουν.

Ἐλα δῶ, σὲ γράπωσα καὶ σένα, κὺρ Θεοφιλᾶ, καὶ ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ τὴ θεῖα δίκη.

Βρὲ θεοήλατε, πῶς τὸ καντάτησες αὐτὸ τὸ Πολυτεχνεῖο; Γι' αὐτὸ τὸ σχολεῖο ξοδεύτηκαν μιλλιούνια δραχμαῖς, τρία τέσσαρα ἑκατομμύρια χιλιάδων, καὶ σὺ τὸ κατάντησες νὰ κελαιοῦν μέσα κουκουβάγιας καὶ νὰ φωλιάζουν νυχτερίδες.

Πᾶς σὰν κομῆτης τὸ χρόνο μιὰ φορᾶ καὶ μοῦ κλείνεσαι μέσα στὸ γραφεῖο καὶ μετρᾶς τοῦ ταβανιοῦ τὰ πατερὰ, ἐνῶ δὲν ξεστραβόνεσαι νὰ ἐξετάσης καὶ νὰ δῆς τὴν ἀθλιότης ποῦ βασιλεύει μέσα στὸ κολοσαῖο αὐτὸ χτίριο.

Ἐλα δῶ, στῶσε τὰ κατάστιχά σου κάτω νὰ λογαριαστοῦμε.

Αὐτοὶ οἱ σπουδασταὶ δὲν μοῦ λὲς σπουδάζουν τίποτα ἢ μπαίνουν καὶ βγαίνουν μόνο γιὰ τὰ μάτια;

Διδάσκουν ταχτικὰ οἱ καθηγηταὶ;

Στό καλλιτεχνικό τμήμα γίνεται κάμψη δουλειάς... Η σάλαις των παραδόσεων είναι σάλαις...

Στό προϋπολογισμό υπάρχουν παρασπασμένα χρήματα για διάφορα κινουσίδια... Τί γίνονται τὰ κινουσίδια αυτά...

Σ' εκείνο τὸ μηχανοργάνωτο, διὰ τὸ ὅποιο ἐξυδαθῆναι τὸσαις χιλιάδες...

Ἄμ' ἐσὺ, κύρ Προβουλευτὲ, ποῦ ἔκανες προτάσεις... Δὲν τὸ διαλύετε καλύτερα νὰ πᾶν στό διάολο...

Γουδί.

Δυὸ πράγματα δὲν θὰ μοῦ βγοῦν ἀπὸ τὸ νου μου ἐν ὄσῳ ζῶ καὶ βασιλεύω... Τὸ Γουδί, ποῦ πῆγε καὶ μ' ἔριξε ὁ φίλος Σύσιφος...

2 ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

Η ΝΙΟΠΑΝΑΡΗ

Ἡ πρώτη βδομάδα τοῦ γάμου.

Καθὼς εἶπαμε, ἡ Περμαθούλα εἶχε ἀκούμπησει ζεθαρεντὰ ἀπάνω στὴ καρέκλα τοῦ Μπούρμπουλα...

Ἡ Περμαθούλα ἀπλωσε καὶ τοῦ πήρε τὸ βιβλίον καὶ ἀργισε ἀπὸ πῆλιν ἀπὸ τὸ κεφάλι...

Ἄρθρον πρῶτον. Κύριε Μπούρμπουλα, μοῦ ἀρέσεις πολὺ. Εἶσαι νόστιμος καὶ μοῦ κίνησες τὴ συμπάθεια.

Κεφάλαιον δεύτερον. Ὅταν σὲ βλέπω, ἐπιθυμῶ νὰ σὲ βλέπω πάντοτε...

Ἐδάριον τρίτον. Θὰ ἐθυσιάζω ὅλη τὴ νεότη μου εἰς τὸν βωμὸ τοῦ ἔρωτά σου...

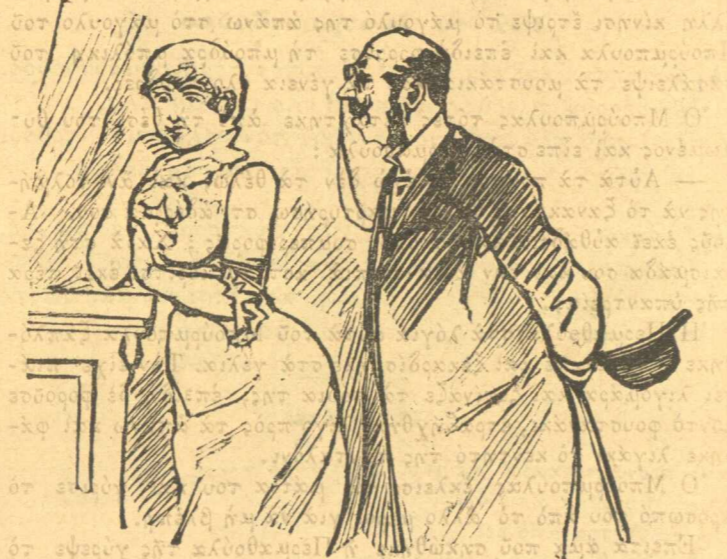
Ἄθηνάκος ἐνεμοτροβέλος

ρίτσι ὅτι βγήκε ἀπὸ τὸ Γουδί, κατὰθεσε χίλια δυὸ βασινια στήρια...

Ἄλλος εἰς τὸ κερνεῖον τοῦ Μενέλαου κατὰθεσε ἐνώπιον μαρτύρων...

μία ἄλλη ὥρα ἰδιαιτέρη συνδιάλεξι συνέντευξις, ὅπως σοῦ ἐκπαρῶσα...

Ἐξόλιον. Ἐθαρεστεῖ σου νὰ μ' ἀπαντήσῃς. Ὁ Μπούρμπουλας ἔμεινε ἐκστασιακός...

Ἡ Περμαθούλα κλαίει, γιατί τῆς πήρε ὁ Μπούρμπουλας τὸ καπέλο.

λαγὸ στουράδο μὲ τὰ κρεμμυδάκια ποῦ νὰ ξερογλείφετε καὶ τὰ δάχτυλά σας.

Εἶνε ἓνα χωριεῶδες

στὸ νησί τῆς Ἑβρουπῆς, ποῦ τὸ λένε Μὰκ Π'κρά ἢ Ἐρέτρια, ὅλοι οἱ κάτοικοι...

Ὁ Βουρκόλακας τοῦ Γουδίου.

της μὲ μιὰ κίνησι ἐφερε τὸ ροδοκόκκινο μάγουλο τῆς μπροστὰ...

Ὁ Μπούρμπουλας ἀνετριγύρισε ὄλος, ἐκοκκίνισε, ἔτραψε, τὰ μάτια...

Ὁ Μπούρμπουλας τότες πετᾶχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ θυμωμένος...

Ἄυτὰ τὰ πράγματα ἐγὼ δὲν τὰ θέλω, καὶ ἂν τολμῆσῃς νὰ τὸ ξενακάνῃς...

Ἡ Περμαθούλα στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Μπούρμπουλα ξεκλόθηκε...

Ὁ Μπούρμπουλας ἔκλεισε τὰ μάτια του καὶ γύρισε τὸ πρόσωπό του...

ρένια βλοῦρα, ἀντίθετὰ τοῦ χαρίστετε ἓνα χτένι... Δὲν ξεδύσατε ἓνα...

Στόπ ρόπερ!

Βρὲ μουσιμάγκα Ράλλη, ἐγὼ εἶμαι ὁ μέλλων προθυπουργός.

Ὁ Πούρμπουλας φουρκίστηκε καὶ πλησίασε νὰ τῆς τὸ πᾶρη...

— Σὺν πορεῖς, τότε κπρ' το. — Βρὲ κορίτσι μου, ἀπάντησε ὁ Μπούρμπουλας...

— Ἐτσι θέλω νὰ σὲ βρασανίζω. — Ἐβρεις πὼς εἶσαι μιὰ περκαθούλα...

— Ἄς τὸ μουντζουρώσω, σὺ νὰ ἦσαι καλά. — Ἄς μου τὸ καπέλο...

— Ὅριστε τότε καμώματα. — Μ' ἀγκυρᾷ; Πές μου ὅτι πὼς μ' ἀγκυρᾷ...

Ὁ Μπούρμπουλας εἶδε καὶ παρακαίθε, ὅτι μὲ κακὸ δίκαιο ἔμπλεξε...

Κοιμάται γιατί πήρε το παράσημο

— Κοντέμ.
 — Βρέ στόπ.
 — Κοντέμ . . . ντείνω γκρόθιες.
 — Βρέ έμένα θά δώσης γροθιαίς, παληό έγγλέζε. Βρέ έγώ είμαι έλληνας, έγώ έφαγα τή θάλασσα με τό κουτάλι.
 Κοντέμ . . . μονομαχία γκρόθιες.
 — Φόρα μωρέ τά ρουχά σου.
 — Φορά ρα ρά, ραγέμ, ραρά. Φοραρά, φοραρά.
 Πετούν τά ρουχά τους και οι δυό, και άνασκομπόνονται.
 Έπεμβαίνουνε οι έπιβάταις και τους χωρίζουν, γιατί τό βαπόρι έκινδύνευε.
 Αυτά τά μασκαραλίκια συνέβηκαν μέσα στό βαπόρι 'Αθήναι, τής Πανελληνίου άτμοπλοίας και του Καλλιγιά, μεταξυ του πλοίαρχου και του άγγλου μηχανικού.
 Ο μηχανικός ήθελε τό δικό του, ο μέστρο 'Αγγλ, και ο πλοίαρχος Κοκκίνης τό δικό του, και τσακώθηκαν στής σκάλας τής μηχανής νά παίξουν τής γροθιαίς, ενώ τό βαπόρι έκινδύνευε από τή μεγάλη φουρτούνα.

της Περμαθούλας, πήρε λοιπόν χαρτί και καλαμάρι και κάθισε νά γράψη, ή δέ Περμαθούλα υπαγόρευε τά έξής :
 Μεφιλημένη μου Περμαθούλα μου. Σε άγαπώ πολύ, μά πάρα πολύ, και άν δέν σε πάρω θά φονευθώ.
Μπούρπουλας Παραδόπουλος.
 "Αμα έγραψε αυτά και πήρε τά καπέλο του, άρχισε νά λήη στή Περμαθούλα.
 — Ούτε τό φαί σας θέλω, ούτε νά σας γνωρίζω πλέον, και πές στους άδερφούς σου νά μου πληρώσουν κείνα που μου χρωστούν και έγώ από ψευτοπεριποιήσεις δέ πέρνω.
 — Καλά, του άπάντησε ή Περμαθούλα ήμεις θά σε πληρώσωμε αλλά και σύ πρέπει νά πληρώσης τό συνάλλαγμα που υπόγραψες τόρα, γιατί είνε ληξοπρόθεσμο.
 — Ποιό συνάλλαγμα, κυρία μου σύ πλέον δέ είσαι στά σωστά σου, παράγινης.
 — "Ακουσέμε κύρ Μπούρπουλα, έγώ σου έξηγοῦμαι καθορά: σε άγαπώ όπως με άγαπάς και σύ, ως καθώς και τό έγραψες, και άν δέν με πάρης, θά βάνω τά άδέρφια μου νά σε σκοτώσουν, διότι με έξέθεσες και με άπάτησες.
 — Βρέ τή θεοσκοταμένη, βρέ τή κατεργάρα, τί μούφτειασες; Πώ πώ υπερμπαταρία, φεύγω φεύγω νά μη σε βλέπουν τά μάτια μου.
 Και άμα είπε αυτά ο Μπούρπουλας ξεκίνησε νά φύγη τινάζοντας τόν γιακά του, ή δέ Περμαθούλα έκάθισε και άρχισε νά κλαίη στα ψέμματα, ότε νά και μπήκαν τ' άδέρφια της μέσα.
 Τόρα τί ταβατούρια συνέβησαν μεταξυ αυτών, του Μπούρπουλα και τής Περμαθούλας, θά σας τά πώ στό άλλο φύλλο.

Τί λέουν οι ναυτικοί νόμοι, ότι ο πλοίαρχος είνε κυρίαρχος του πλοίου, αυτός δένει και λύνει, αυτός είνε βασιλεύς του πλήρωμα, των έπιβάτων και όλων απάντων, πώς λοιπόν ο πλοίαρχος Κοκκίνης επέταξε μέσα στό βαπόρι του νά του άυθαδιάση ο μηχανικός, και δέν τόν έβαζε άμέσως στα κάρβουνα άλυσσοδεμένο ;

Που άκούστηκε ποτέ πλοίαρχος νά ξεκουμπώνεται νά πιάση καυγά με τόν μεθύστακα μηχανικό, και ν' άφήση τό πλοίο νά πάη στό ρούντο γιατί και οι δυό ήτουσαν μεθυσμένοι.

Καλά και βρέθηκαν ένα δυό φρόνιμοι έπιβάταις και τους ξεχώρισαν, άλλοιώς, θά πήγαινε τό βαπόρι με τόσους έπιβάτους στό ρούντο.

Βρέ άτιμοι, παίζετε με τή ζωή των ανθρώπων ; Πλοίαρχοι είσατε σείς ή μπόιδες ;

Μωρέ οι νόμοι σας δίνουν μια βασιλική έξουσία μέσα στα πλοία σας, και σείς δέν ξέρετε νά τήν εφαρμόσετε ; "Υστερα άπ' αυτά νά δούμε, ποιός θά πικρή ή ο πλοίαρχος ή ο άλλος ο μηχανικός ;

Μή χάνεστε και νά σας τό πώ έγώ σαν προφήτης μετá Χριστόν.

Κάνεις.
 Έπάρχει λοιπόν τόρα τό δικαίωμα και νά μες σκυλοπνίγουν. Αί που νά πάρη ο διάολος τό θεό μου που μ' έπλασε

Πρός τους έντέμους
 άνταποκριτάς μου Πατρών, Χαλκίδος, Ξηροχωρίου, Κόμης, Σύρου, Χίου, Λαμίας, Πύργου, Αίγιου, και Πύλου.

Σας ειδοποιώ, ότι έλαβα τά χήματά σας, και Σας εύχαριστώ εύχαριστώ.

Και εις έτι πολλά.

Σε καμμιά άλλη
 έφημερίδα δέν γράφω παρά μόνο στόν Παληάνθρωπο, και επειδή οι άντιπολιτευόμενοι μου προσπαθούν με κάθε άτιμο μέσο νά με πολεμήσουν, και διαδίδουν ότι έγώ γράφω και σ' άλλαις πατσαβούρες, σας λέγω, ότι σας ψευτίζουν.

Έτσι ήρθε ο κύριος Μιχαλέας και μου φορτώθηκε για κάτι μασκαραλίκια που του είχε γράψει μία έφημερίδα άλλη, τής όποιας ο συντάχτης διαδίνει ότι είμαι έγώ, έλαβα δέ παραγγελία παρά του ανθρώπου νά ονομάσω έπ' ονόματί του, άναρδρο συκοφάντη εκείνον που τά έγραψε αυτά.

Κι' ένα άλλο

Χθές ένας φίλος μου λοχαγός μου είπε στό ταχυδρομείο :
 — Δέν πές καλά, γράφεις κάτι ντιπ ξεσχισμένα πράγματα στην ύποφυλλίδα σου, ότι και ότι . . .

Τί του άπάντησα :
 "Ανοίξτε τά στραβά σας νά δήτε ότι αυτά τά γράφουν άλλαι έφημερίδες και όχι έγώ, με τής όποιαις έφημερίδαίς ουδέμία σχέση έχω, και διαδίδουν ότι τής βγάζω γώ.
 Πάει κι αυτό.

Συνδρομή για τους βλογιασμένους.

Ανώνυμος εις τό βιβλιοπωλείον Ι. Νάκη όρ. 1 Βιβλιοδέτης Α. ή άνώ-
 νυμος όρ. 5. Σάββας Πλητοάς όρ. 2,20. Ιωάν. Β. Παπαδόπουλος εις κα-
 τάστημα Γάττ λεπ. 90 Δ Κτενάς λεπ. 50 Αγνωστος έν τώ πιλοπωλείω
 Γάττ 55. Δημοσθένης λεπ. 10. τό όλον όρ. 40,25.

Η συνδρομαίς δίνονται εις τή Νεάπολι εις τό μπακαλικο του κ. Γιωργαντά, εις τό ξενοδοχείον ο Ισθμός της Κόρινθου στους άγιους Θεοδώρους και εις τήν πλατεά του Ψυρρή εις τό ψωμάδικο του κ. Πιροβολάκης. Δέν βγήκα αυτάίς τής βδομάδες των έορτών νά μαζέψω πουθενά παράδες, όταν δέ αποτελειώσω τής συνδρομαίς, θά στείλω όλαις τής άπόδειξες των γιατρών και παπάδων στό κύριο Διευθυντή για νά δή που δόθηκαν χήματά και πόσα εισπράχθηκαν, για νά μη μου καθίσουν κάμμιά άβανιά, ότι τά σουφροποίησα έγώ, ο όποιος δέν διαχειρίζομε πεντάρα, αλλά έδωκα και από τή φτωχή μου τσέπη ως τόρα κάμμιά σαρχνταριά, κατά τής άπόδειξες που έχω. Κάνω τό κατά δύναμεις.